

INHOUD

Hoofdstuk een: Hooghouden	9
Hoofdstuk twee: Hippe-Laarzen-Hokey-Pokey	21
Hoofdstuk drie: Wat een mestzooi!	33
Hoofdstuk vier: Klaar voor de... eekhoorn!	41
Hoofdstuk vijf: Knuffelhamster	53
Hoofdstuk zes: Spring-sprang-sprong	66
Hoofdstuk zeven: Pas op voor wespdraken	79
Hoofdstuk acht: In de wolken	91
Hoofdstuk negen: De finale	106
Hoofdstuk tien: Bipsbal!	121
Hoofdstuk elf: Bonuspunten	134

HOOGHOUDEN

‘Jasmijn! Op mijn hoofd!’

Levi sprong op en neer, zwaaide wild met zijn armen en riep naar zijn vriendin dat ze de voetbal naar hem moest spelen.

‘Jasmijn! Naar mijn staart!’ Hun vriend Felix vloog langs op zijn draak, Dahlia. ‘Of eigenlijk: naar Dahlia’s staart!’ riep hij erachteraan, en Dahlia liet een brulscheet. Dahlia was een stankdraak, dus ze ‘sprak’ het liefst via een boerbrul en een scheetbrul.

Jasmijn stond aan de andere kant van het veld te lachen, met de bal aan haar voet. Ze dook net op tijd opzij om een tackle van Brul, de donderdraak, en zijn berijder, Sofie, te ontwijken. Toen schopte ze de bal

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

hoog de lucht in, naar Felix en Dahlia.

Opeens klonk er een luid **WOESJ.**

Vuurdraak Vlammix vloog met een duik over het speelveld en blies een straal vlammen naar de bal, waardoor die terugschoot naar het doel van Jasmijn en Levi. Op Vlammix' rug zat zijn berijder, Ella, die heel aandachtig haar nagels bestudeerde. 'Mooi schot, schat,' zei ze en ze gaf haar draak een klopje op zijn nek.

Felix en Dahlia cirkelden terug en schoten achter de bal aan. Ze waren nog net op tijd en Dahlia wist de bal met een wanhoopsscheet voor de doellijn te houden.

'Hoera!' riep Jasmijn, die op en neer sprong en naar de bal toe rende. Ze kokhalsde even kort vanwege de stank van de scheet, maar speelde toen snel de bal door naar Abdul, die met zijn wolkendraak Cumulus langs de zijlijn zweefde.

In de meeste pauzes speelden de leerlingen en hun draken samen voetbal, want net als alle andere dingen op de Drakensteinschool was ook voetbal veel leuker met

HOOGHOUDEN

draken erbij. Als Levi thuis was, ging hij graag naar voetbalwedstrijden toe, al eindigde de plaatselijke club, FC Marsdam, elk jaar weer op de laatste plek. Vaak waren Levi en zijn familie het enige publiek dat nog kwam kijken. (De voetbalclub zou ook wel een paar draken kunnen gebruiken!) Hij voetbalde zelf ook graag en had altijd allerlei supercoole bewegingen in gedachten, maar die waren in de wedstrijd meestal lastig uit te voeren. Toch wist Levi zeker dat hij ooit een wonderdoelpunt zou scoren, en zijn draak, Doortje, zou sowieso altijd voor hem juichen, wat er ook gebeurde.

Vandaag was Doortje niet op het veld te vinden. Levi had haar niet meer gezien sinds drakenrekenen. Hij maakte zich geen zorgen, ze was vast weer ergens vriendjes aan het maken met (waarschijnlijk gevaarlijke) wezens. Doortje was de vriendelijkste draak van allemaal; in plaats van haar vijanden angst aanjagen zou ze hen veel eerder knuffelen en een cadeautje geven dat ze zelf had gemaakt van spulletjes uit haar nest.

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

De laatste tijd had ze weer iets nieuws en oefende ze allerlei danspasjes samen met een slijmmonster dat in het riool onder de school woonde.

‘Opletten!’ Jasmijns stem schalde over het veld. Levi schudde zijn dagdroom van zich af en zag dat ze net een hoekschop wilde nemen.

‘Naar mij! Naar MIJ!’ riep Levi. Hij stond vrij, dit was zijn perfecte kans om een eerste doelpunt te scoren!

‘Naar mij! Hé!’ riep Abdul toen Beaufort de tornadodraak hem over het doel heen blies, zo een openstaand raam van een klaslokaal in.

Jasmijn keek om zich heen, zag dat er niemand anders vrij stond en schopte de bal toen naar Levi. Hij zag de bal door de lucht op hem afkomen. Dit was zijn kans! Hij kon een omhaal proberen, of een hakballetje of een stiftje... Of nóg beter: ALLE DRIE TEGELIJK!

Hij zette zich schrap en zag in zijn ooghoek opeens een witte flits opduiken. Hij hoorde een bekende kreet

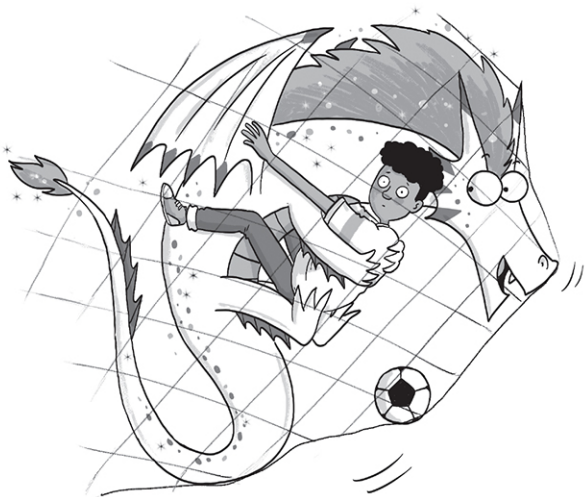
HOOGHOUDEN

van opwinding. De bal kwam al dichterbij en toen...

PLOF.

Er botste iets tegen Levi aan waardoor hij zelf door de lucht vloog. Hij sloeg hard tegen de grond en maakte een salto achterover. Hij zat gevangen in een of ander net.

‘Ik word ontvoerd door een gemuteerde spin!’ gilte hij. ‘O, nee, wacht...’ Hij trok het net van zijn gezicht

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

en zag twee doelpalen. Doortje zat naast hem. En de bal ook!

‘GOAL!’ riep hij uit. ‘Doortje, we hebben ons eerste doelpunt gescoord!’

Doortje ging rechtop zitten en klapte in haar poten. Ze likte Levi over zijn gezicht om hem te feliciteren.

‘Dat was een *eigen* doelpunt!’ riep Jasmijn. Levi keek op en zag iedereen vanaf de andere kant van het veld op hen afkomen. Doortje had hem al knuffelend een heel eind verder geduwd.

Levi's teleurstelling verdween bijna meteen toen Doortje haar poten om hem heen sloeg en hem nog een stevige, bottenbrekende knuffel gaf. Wat was het toch geweldig om van alles te doen met zijn beste draken-vriend! ‘Ach ja, we scoren de volgende keer wel, Doortje,’ zei hij.

Doortje grijnsde en liet de bal op haar billen op en neer stuiteren.

‘Ha, ze is de bal aan het hooghouden. Met haar bips!’

riep Felix.

‘Oké, team!’ riep
Jasmijn, die naar hen toe
holde en de bal oppakte.
‘Nog een keer!’

‘We moeten naar de
openingsceremonie van
de sportdag,’ zei Mel,
Levi’s beste mensenvriendin.

Levi was bijna vergeten dat
het sportdag was! Het verraste
hem ook dat Mel hier op het veld
stond – want haar favoriete positie was: aan de rand van
het veld al lezend in een boek.

‘Doe je met ons mee Mel?’ vroeg Levi. Mel had laatst
nog gezegd dat ze liever twaalf borden vol drakenpoep
zou eten dan dat ze meedeed aan een sportwedstrijd.

‘JA, Mel!’ riep Jasmijn uit, en ze gooide de bal
meteen naar haar toe. ‘Sporten is hartstikke leuk! Je kunt

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

ons helpen de sportdag te winnen!’

‘Aargh!’ gromde Mel, die opzij dook om de bal niet te hoeven vangen. ‘Nee. Pavarotti heeft een hoofdrol bij de openingsceremonie,’ legde ze uit. ‘En ik heb een prachtig kostuum voor hem gemaakt.’ Mels draak, Pavarotti, was een zangdraak die geen enkele kans liet liggen om te kunnen optreden. ‘We hebben absoluut geen interesse in het sportieve gedeelte van de sportdag,’ ging Mel verder, ‘maar we hopen dat jullie winnen!’

‘Doet Zen ook mee aan de openingsceremonie?’ vroeg Levi toen hij merkte dat Jasmijns superrelaxte waterdraak ook nergens te bekennen was.

Jasmijn lachte. ‘Nee, Zen is bezig met zijn speciale midden-op-de-ochtend-tukje,’ zei ze, en ze wees naar een berg oranje voetbalhesjes waar een luid gesnurk uit opsteeg.

In de verte schalde een trompet en iedereen verzamelde zijn spullen en verliet het voetbalveld. Iedereen kletste honderduit, want ze waren heel nieuws-

HOOGHOUDEN

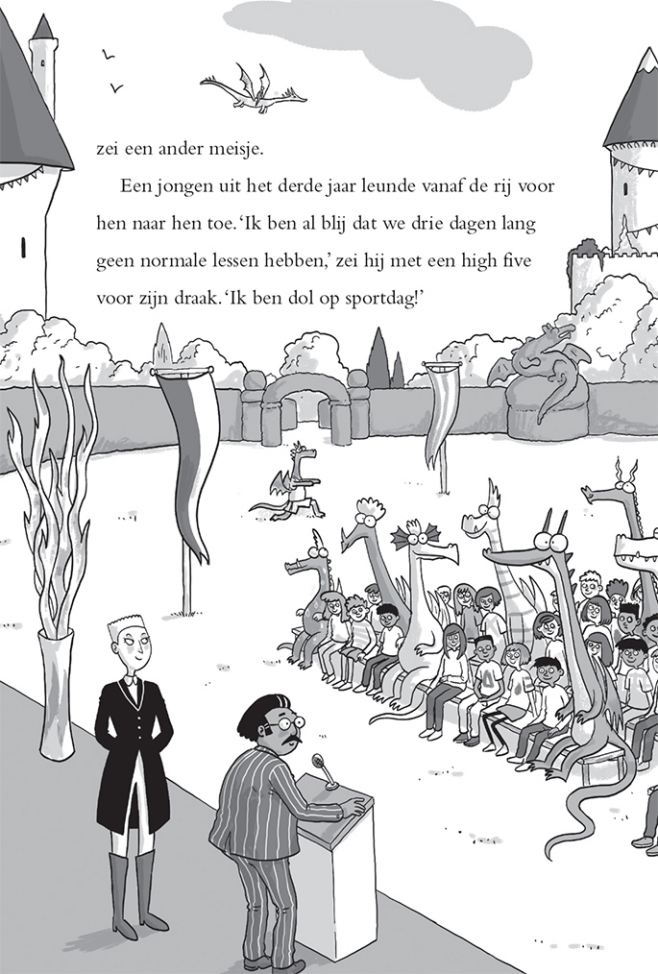
gierig naar wat de sportdag van Drakenstein voor hen in petto had.

Ze renden langs het afbrokkelende kasteel dat versierd was met kleurige vlaggen, door de nette tuinen en de mooie in vorm geknipte drakenbomen langs het doolhof en verder naar het veld waar zich al een grote menigte had verzameld op de banken en stoelen. Iedereen van school was aanwezig, maar er waren ook heel veel leerlingen, leraren en draken die Levi nooit eerder had gezien. Voor hen stond een groot podium, met aan weerskanten banieren die op grote vlammen leken.

Levi en zijn vrienden liepen naar een leeg bankje achterin en hoorden de leerlingen om hen heen druk kletsen.

‘Ik ga dit jaar meedoen met het steekspel,’ zei een meisje uit het tweede jaar en haar draak brulde zijn goedkeuring.

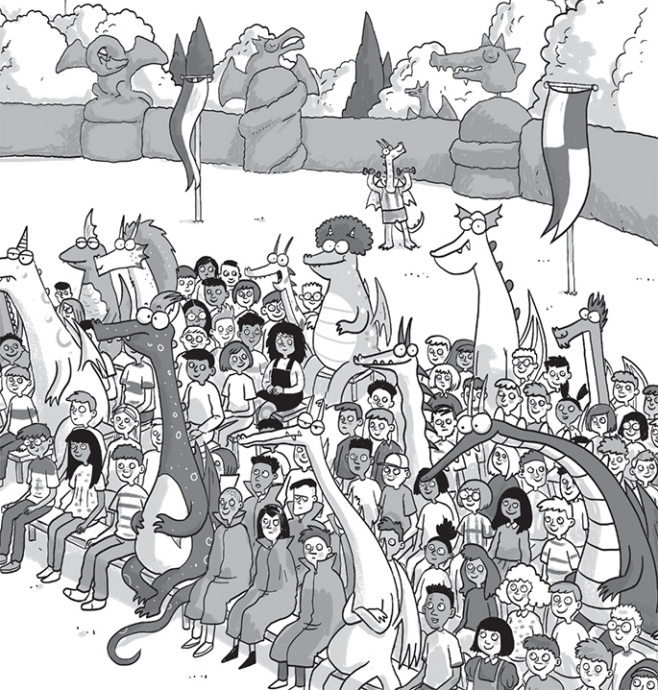
‘De Brandende-Zakken-Race is zó geweldig leuk!’

zei een ander meisje.

Een jongen uit het derde jaar leunde vanaf de rij voor hen naar hen toe. 'Ik ben al blij dat we drie dagen lang geen normale lessen hebben,' zei hij met een high five voor zijn draak. 'Ik ben dol op sportdag!'

‘Duurt de sportdag drie dagen?’ vroeg Mel aan Levi.
‘Ja!’ bulderde een luide stem achter hen. Ze draaiden
zich om en zagen professor Wrok staan. ‘Eén dag is veel
te kort voor alle leuke dingen die er te doen zijn!’

AVONTUREN OP DRAKENSTEIN

riep hij uit, en hij huppelde over het gangpad naar het podium toe.

‘Dat is wel heel veel sport bij elkaar,’ mompelde Mel, terwijl Dahlia even verderop op het bankje een vrolijk scheidconcert gaf op de melodie van *Studio Sport*.

Professor Wrok liep het podium op, waar de andere leerkrachten en hun draken al klaarzaten. ‘Welkom!’ zei het schoolhoofd. ‘Welkom op de sportdag van Drakenstein!’

Het publiek juichte heel hard en alle leerkrachten deden mee. (Nou ja, behalve Heer Jolig; die had in zijn hele leven nog nooit gejuicht.) Een groepje trompetdraken vormde een fanfare en een glitterdraak vloog een rondje en liet confetti neerregenen op iedereen.

Levi keek even naar Doortje, die zo opgewonden was dat ze ondersteboven op haar stoel hing. Wat zou de sportdag hun voor leuks brengen?

